

е още живъ: да не ся усъмни никой въ това. Той знае какъ да осуети усилия-та на Менцкый-тъ Архіепископъ, па и да му помогняхъ четырма императори. Защото воля Му е да събаря высокы-тъ кедры, и смирява гордость-тъ на Фараоновцы-тъ.

“По тѣзи причинѣ, увѣдомявамъ Ваше Высочество че, ако ся не вдигне идолъ-тъ, длѣжность ми е, съобразно съ Божіе-то ученіе, да изобличѣ всенародно Ваше Высочество, както направихъ съ самый-тъ Папѣ. Нека Ваше Высочество не прѣнебрѣгне тѣзи забѣлѣжкѣ. Ще чакамъ четыринадесетъ дена за скорошенъ и благопріятенъ отговоръ. Писано въ пустынно-то ми жилище, въ Недѣлѣж-тъ слѣдъ день-тъ Св. Катеринѣ, 1521. Съмь на Ваше Высочество прѣданный и покорный, **Мартинъ Лутеръ.**”

Това писмо было испроводено въ Виттембергъ, и отъ тамъ въ Халле, дѣто ся намираль Архіепископъ-тъ-Електоръ; понеже никой не смѣялъ да го спре, отъ страхъ да не избухне нѣкаква буря. Но Меланктонъ го придружилъ съ друго свое до Капитона, съ което той ся стараялъ да даде благопріятно направление на таквѣзь неловкѣ постѣжкѣ.

Невъзможно е да ся опишѣтъ чувства-та на младый-тъ и малодушный Менц-